

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ: 31 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1976

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
230

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 427

Περί αντικαταστάσεως, συμπληρώσεως και καταργήσεως
ένιων διατάξεων του Ν.Δ. 243/1969 «περί βελτιώσεως
και προσιαισίας της αμπελοοργικης παραγωγής».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Υφιστάμενοι όμοφώνως μετά της Βουλής, άπεφασίσαμεν:

Άρθρον 1.

1. Η παράγραφος 3 του άρθρου 1 του Ν.Δ. 243/1969 αντικαθίσταται ως κάτωθι:

«3. Διά κοινών αποφάσεων των Υπουργών Γεωργίας και Οικονομικών:

α) Ορίζονται αί ποιοτικά προδιαγραφά τών προς οίνοποιήσιν σταφυλών, τά του ελέγχου και επαναελέγχου τών άπορριπτομένων φορτίων, ως και προορισμού τούτων. οί όροι μεταφοράς και παραλαβής τών σταφυλών, οί τρόποι δειγματοληψίας και εξέτασεως τών δειγμάτων.

β) Καθορίζονται αί μέθοδοι οίνοποιήσεως και αί συνθήκαι εφαρμογής τούτων, προκειμένου περι σταφυλών ή γλευκών προοριζομένων δια την παραγωγήν οίνων όνομασίας προελεύσεως. ών ή επεξεργασία και ή οίνοποίησης δέον να ενεργούνται μέσω χωρισμένης γραμμής, ως και τής επεξεργασίας τών σταφυλών, αί συνθήκαι οίνοποιήσεως, επεξεργασίας, αποθήκεύσεως και παλαιώσεως—συντηρήσεως τών οίνων, ως και πάσα επί τών άνωτέρω λεπτομέρεια.

γ) Δύναται να καθορίζονται έκάστοτε οίκονομικά κίνητρα δια την προώθησιν ώρισμένων ποικιλιών άμπέλου, την ύποδομήν της άναυστάσεως άμπέλωνων προσβεβλημένων υπό φύλλοξήρας ή γεγηρακότων, ως και δια την διάδοσιν μέσων φυλλοξήρας ή γεγηρακότων, ως και δια την βελτίωσιν τής ποιότητος και μεθόδων άποσκοπούτων εις την βελτίωσιν τής ποιότητος τών προϊόντων τής άμπέλου και την μείωσιν του κόστους παραγωγής».

2. Η παράγρ. 4 του άρθρου 1 του Ν.Δ. 243/1969 αντικαθίσταται ως κάτωθι:

«4. α) Έφεξής άπαγορεύεται ή φύτευσις αυτοκάρπων νόθων άμπέλων. Οί ύπάρχοντες άμπέλωνες τής κατηγορίας τούτης έκριζούνται ύποχρεωτικώς επί άποζημιώσει καθοριζομένη δια κοινήσ αποφάσεως τών Υπουργών Γεωργίας και Οικονομικών κατά την δια τής αύτες άποφάσεως όρισθησόμενην διαδικασίαν. Η άποζημιώσις αύτες δέον να άνταποκρίνεται εις τας ύφισταμένησ έκάστοτε συνθήκαις, του δικαιούχου δύναμένου εν πάση περιπτώσει να άμφισθέτησθ τυχτην ενώπιον τών Δικαστηρίων.

β) Το μέτρον τούτο τής ύποχρεωτικής, επί άποζημιώσει, έκριζώσεως δύναται να επεκτείνεσθαι και επί έτέρων ποικιλιών άμπέλου χαρακτηριζομένων προς άντικατάστασιν, δι' άποφάσεων του Υπουργού Γεωργίας.

γ) Δύναται, ώσαύτως, να εφαρμόζηται το μέτρον τής προαιρετικής έκριζώσεως σταφιδαμπέλων κορινθιακής και σουλτανίνας επί άποζημιώσει, κατά τά όριζόμενα δια κοινών άποφάσεων τών Υπουργών Γεωργίας και Οίκονομικών».

Άρθρον 2.

Εις το τέλος του άρθρου 2 του Ν.Δ. 243/1969 προστίθεται παράγραφος 5 έχουσα ούτω:

«5. Η έξαγωγή πολλαπλασιαστικού ύλικού άμπέλου και λοιπών δενδροδών καλλιιεργειών επιτρέπεται: μόνον κατόπιν προηγουμένης άδείας τής άρμοδίας Δ/νσεως του Υπουργείου Γεωργίας, τηρουμένων τών περι φυτογυιαιονομικών όρων διατάξεων τών χωρών εισαγωγής τούτου. Εβδικώτερον, προκειμένου περι ποικιλιών, ών ή επεκατασις έχει άνασταλή, δύναται να επιτραπή ή έξαγωγή άποκλειστικώς δι' Ίδρύματα Έρεύνης εις περιωρισμένην κλίμακα και μέχρις έκατόν (100) μοσχευμάτων κατά ποικιλίαν».

Άρθρον 3.

Η παράγραφος 2 του άρθρου 4 του Ν.Δ. 243/1969 αντικαθίσταται ως κάτωθι:

«2. Οί οίνοι μιās δεδομένης περιοχής δύναται να φέρουν ως όνομασίαν προελεύσεως την τοπωνυμίαν τής περιοχής τούτης, μόνον έφ' όσον πληρούν τούς δια του παρόντος όριζόμενους όρους. Άπαγορεύεται ή χρησιμοποίησης, εν όλω ή εν μέρει, τής όνομασίας προελεύσεως, ως και τής όνομασίας ποικιλίας άμπέλου περιεχομένης εις την όνομασίαν προελεύσεως δοθέντος οίνου, δι' οίνους έτέρας προελεύσεως, έστω και εάν τών χρησιμοποιουμένων λέξεων προηγούνται ή έπενται: καθοριστικά έκφράσεις, ως είδος, τύπος, τρόπος, κλπ.»

Άρθρον 4.

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 5 του Ν.Δ. 243/1969 αντικαθίσταται ως κάτωθι:

«2. α) Οί οίνοι τής κατηγορίας τών έλεγχομένων όνομασιών προελεύσεως δέον να προέρχονται εκ σταφυλών έκλεκτών ποικιλιών οίναμπέλου, καλλιιεργουμένων εις εδάφη κατάλληλα δια την παραγωγήν οίνων ποιότητος, περιωρισμένης άμπελοοργικης ζώνης, και να πληρούν ώρισμένους όρους άναφερομένους εις την στρεμματικήν άπόδοσιν τών άμπέλωνων, το σύστημα κλαδεύματος και την έλαχίστην περιεκτικότητα του γλεύκου εις σάκχαρον.

β) Οι οίνοι της κατηγορίας των άπλων όνομασιών προσελύσεως δέον να προέρχωνται εκ σταφυλών ένδεδειγμένων ποικιλιών οίνυμπέλου, καλλιεργουμένων εις κατάλληλα έδαφη περιωρισμένης άμπελοαργικής ζώνης».

2. Η παρ. 3 του άρθρου 5 του Ν.Δ. 243/1969 αντικαθίσταται από της ενάρξεως της οίνυικής περιόδου 1975, ως κάτωθι:

«3. Η μεταποίησης των σταφυλών εις γλεύκος και του γλεύκους εις οίνον γίνεται έντός της καθωρισμένης ζώνης όνομασίας προσελύσεως του οίνου. Δι' αποφάσεων του Υπουργού Γεωργίας, προτάσει του ΚΕΠΟ, ή άνωτέρω μεταποιήσις δύναται να λάβη χώραν εκτός της ζώνης όνομασίας προσελύσεως, άλλ' όπωσδήποτε έντός της περιοχής, το όνομα της όποιας φέρουν οι τυπικοί οίνοι, έφ' όσον συντρέχουν ειδικοί πρόσ τουτο λόγοι».

3. Η παράγραφος 8 του άρθρου 5 του Ν.Δ. 243/1969 αντικαθίσταται ως κάτωθι:

«8. α) Αναγνώρισις νέων όνομασιών προσελύσεως δύναται να γίνει διά Π.Δ., εκδιδόμενων προτάσει του Υπουργού Γεωργίας τη είσηγήσει της ΚΕΠΟ.

β) Δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας, τη είσηγήσει της ΚΕΠΟ, όρίζονται ή διαδικασία, αι προϋποθέσεις και τα υποβληθήσόμενα στοιχεία διά την αναγνώρισιν νέων όνομασιών προσελύσεως οίνων».

4. Η παράγραφος 9 του άρθρου 5 του Ν.Δ. 243/1969 αντικαθίσταται ως κάτωθι:

«9. Δι' όμοίων Π.Δ. θέλουν καθορισθή:

α) Προκειμένου περί οίνων έλεγχόμενης όνομασίας προσελύσεως, τα όρια της περιοχής, αι έπιτρεπόμεναι πρόσ καλλιέργειαν εις εκάστην περιοχήν ποικιλία, το σύστημα κλαδέσεως, αι άνωτεραι στρεμματικαί αποδόσεις και ή περιεκτικότητα του γλεύκους εις σάκχαρον.

β) Προκειμένου περί οίνων άπλης όνομασίας προσελύσεως, τα όρια της περιοχής και αι έπιτρεπόμεναι πρόσ καλλιέργειαν εις εκάστην περιοχήν ποικιλία. Δι' αποφάσεων του Υπουργού Γεωργίας όρίζεται ή διαδικασία παροχής του δικαιώματος χρήσεως όνομασίας προσελύσεως των κατ' έτος παραγομένων οίνων».

5. Η παράγραφος 10 του άρθρου 5 του Ν.Δ. 243/1969 αντικαθίσταται ως κάτωθι:

«10. α) Οι κατά το παρόν άρθρον οίνοι όνομασίας προσελύσεως διατίθενται εις την κατανάλωσιν μόνον έμφιαλωμένοι. Δικαιώμα έμφιαλώσεως των οίνων τούτων έχει ό, συμφώνως πρόσ τας διατάξεις του παρόντος και των εις εκτέλεσιν τούτου διαταγμάτων και αποφάσεων, διαθέτων οίνον όνομασίας προσελύσεως ή ό ύπ' αύτου ειδικώς δια συμβολαιογραφικής πράξεως έξουσιοδοτημένος.

β) Κατ' έξαιρσιν, έπιτρέπεται ή διάθεσις εις την κατανάλωσιν γύθην οίνων όνομασίας προσελύσεως μόνον έντός της περιοχής, της όποιας φέρουν το πατροπαράδοτον όνομα.

Διά κοινών αποφάσεων των Υπουργών Γεωργίας, Οικονομικών και Έμπορίου, όρίζονται τα όρια της περιοχής, εις ήν οίνοι όνομασίας προσελύσεως έπιτρέπεται να διατίθενται γύθην, οι όροι κυκλοφορίας και τα του έλέγχου τούτων».

6. Η παράγραφος 13 του άρθρου 5 του Ν.Δ. 243/1969 αντικαθίσταται ως κάτωθι:

«13. Διά Π.Δ. εκδιδόμενου προτάσει των Υπουργών Γεωργίας και Έμπορίου, τη είσηγήσει της ΚΕΠΟ καθορίζονται έφεξής αι προϋποθέσεις και οι όροι χρησιμοποίησης των τοπωνυμίων ως έμπορικων σημάτων οίνου».

7. Η παράγρ. 14 του άρθρου 5 του Ν.Δ. 243/1969 αντικαθίσταται ως κάτωθι:

«14. Άπαντα τα μέχρι σήμερα κατατεθειμένα έμπορικά σήματα οίνων, αναφερόμενα καθ' οιονδήποτε τρόπον εις τοπωνύμια, δύναται να χρησιμοποιώνται μέχρι εκδόσεως του κατά τα άνωτέρω Π.Δ. μετά δε την έκδοσιν τούτου, έφ' όσον πληρώνται αι ύπ' αύτου όρισθήσόμεναι προϋποθέσεις και όροι».

8. Η παράγρ. 16 του άρθρου 5 του Ν.Δ. 243/1969 αντικαθίσταται ως κάτωθι:

«16. Διά Π.Δ., εκδιδόμενων προτάσει των Υπουργών Γεωργίας, Οικονομικών και Έμπορίου, μετ' είσηγήσιν της ΚΕΠΟ, ρυθμίζονται τα της παραγωγής, έλέγχου και προστασίας των ρητινιτών οίνων, ως και των κατά παράδοσιν όνομασιών οίνων, έξαιρσσει των τοπωνυμίων και των όνομασιών ποικιλιών».

9. Εις το άρθρον 5 του Ν.Δ. 243/1969 προστίθενται δύο παράγραφοι, παρ. 18 και 19, έχουσαι ούτω:

«18. Δι' αποφάσεων του Υπουργού Γεωργίας όρίζονται ή τύπος και οι όροι εκδόσεως ύπό των οικείων Δ/νσεων Γεωργίας πιστοποιητικού καταγωγής δι' οίνους κοινής κατανάλωσεως και λοιπών κατηγοριών οίνων, όσάκις τουτο απαιτήται διά την έξαγωγήν εις την άλλοδαπήν».

«19. α) Πρό της χορηγήσεως των ταυινών έλέγχου ή των πιστοποιητικών προσελύσεως, οι τυπικοί οίνοι υποβάλλονται εις όργανοληπτικήν δοκιμασίαν ύπό Έπιτροπής συγκροτούμένης διά κοινών αποφάσεων των Υπουργών Γεωργίας και Οικονομικών, και άπαρτιζόμενης εκ δύο υπαλλήλων του Υπουργείου Γεωργίας και δύο του Γενικού Χημείου του Κράτους, ένός εκπροσώπου των άμπελοαργών, προτάσει της ΠΑΣΦΠΕΣ, και ένός εκπροσώπου των οίνοποιείων, Συνεταιρικών ή ιδιωτικών, προτάσει, κατά περίπτωσιν, της ΚΕΟΣΟΕ ή του ΣΕΒ, μετά προηγουμένην χημικήν και μικροσκοπικήν εξέτασιν ύπό έργαστηρίων του Γενικού Χημείου του Κράτους ή του Υπουργείου Γεωργίας.

Έν περιπτώσει άπορίψεως της σχετικής αίτήσεως του ό ένδιαφερόμενος δύναται να ζητήσει επανεξέτασιν ύπό δευτεροβαθμίου Κεντρικής Έπιτροπής, άπαρτιζόμενης εκ δύο εκπροσώπων του Υπουργείου Γεωργίας, ένός εκπροσώπου του Ίνστιτούτου Οίνου, δύο εκπροσώπων του Γενικού Χημείου του Κράτους, ένός εκπροσώπου της Πανελληνίου Συνομοσπονδίας Ένώσεως Γεωργικών Συνεταιρισμών και ένός εκπροσώπου του Συνδέσμου Έλλήνων Βιομηχάνων.

β) Οι άπορριπτόμενοι τελικώς οίνοι δύναται να διατίθενται ως οίνοι κοινής κατανάλωσεως, έφ' όσον δέν αντικαίνται πρόσ τας κειμένας διατάξεις.

γ) Διά κοινών αποφάσεων των Υπουργών Γεωργίας και Οικονομικών δημοσιευόμενων διά της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως καθορίζονται οι χαρακτηρες των οίνων όνομασίας προσελύσεως, ή τρόπος δειγματοληψίας, έξετασεως και επανεξέτασεως αύτων, τα του όρισμού των μελών των Έπιτροπών και λειτουργίας τούτων, ή χρόνος ενάρξεως εφαρμογής του μέτρου και πάσα σχετική λεπτομέρεια».

*Άρθρον 5.

1. Η παράγρ. 1 του άρθρου 6 του Ν.Δ. 243/1969 αντικαθίσταται ως κάτωθι:

«1. α) Δύναται να επιβάλληται εις τους παραγωγούς γλεύκους και οίνου ύποχρεωτική παράδοσις οίνου, άντιστοιχούντος εις ποσοστόν της παραγωγής των γλεύκους και οίνου, κατά περιφερείας, διά κοινών αποφάσεων των Υπουργών Γεωργίας, Οικονομικών και Έμπορίου, δημοσιευόμενων εις την Έφημερίδα της Κυβερνήσεως και καθορίζουσών τας λεπτομερείας τρόπου, χρόνου, κέντρου παραδόσεως, τιμής, έλαχίστου αλκοολικού βαθμού και τρόπου πληρωμής. Η τιμή δέν δύναται να είναι κατωτέρα της καταβαλλομένης τιμής δι' οίνους άποσταζόμενους πρόσ παρασκευην οίνοπνεύματος.

β) Η ποσότης οίνου, περί ής ή προηγουμένη περίπτωσις διατίθεται, τη έποπτεία του Γ.Χ.Κ., πρόσ οίνοπνευμαματοποίησιν ή έξοποίησιν, πλην της περιπτώσεως των ρητινιτών οίνων, οι όποιοι διατίθενται αποκλειστικώς εις τα νεφτοποιεία πρόσ άποσταξιν.

γ) Δύναται να έξαιρώνται της ύποχρεωτικής παραδόσεως, διά των αύτων ως άνω αποφάσεων, οι παραγωγοί μέχρι χιλίων χιλιογράμμων οίνου.

δ) Ξεχειρούνται τῆς υποχρεωτικῆς παραδόσεως οἱ παραγωγοί, τῶν ὁποίων ὁ οἶνος δικαιούται ἐλεγχομένης ὀνομασίας προελεύσεως ἢ ὀνομασίας προελεύσεως ἀνωτέρας ποιότητος κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 5 τοῦ Ν.Δ. 243/1969, ἢ προσρίζεται πρὸς παρασκευὴν ἐκλεκτῶν ἀποσταγματῶν καὶ ἐφ' ὅσον ἡ παραγωγή τούτων διετέθη διὰ τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν».

2. Ἡ παράγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 243/1969, ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«2. α) Οἱ κατεργαζόμενοι σταφυλὰς διὰ μηχανικῶν μέσων εἰς ποσότητα ἀνωτέραν τῶν ἑκατὸν χιλιάδων (100.000) χιλιγραμμῶν ἐτησίως υποχρεοῦνται ὅπως, καθ' ἑκάστην οἰνικήν περίοδον, ἀποδηκεύουν ἰδιαιτέρως ποσότητα οἴνου τῆς ἰδίας αὐτῶν παραγωγῆς, προερχομένην ἐκ τῶν τελευταίων πύσεων τῶν σταφυλῶν, τῆς πύσεως τῶν στεμφύλων τῆς ἐρυθρᾶς οἰνοποιήσεως καὶ τῶν οἰνολασπῶν, ὡς καὶ τῆς τυχόν ἠγχιλίσεως τῶν στεμφύλων.

β) Σταφυλαὶ μὴ πληροῦσαι τοὺς ὅρους τῶν ποιοτικῶν προδιαγραφῶν πρὸς οἰνοποίησιν, περὶ ὧν ἡ παρ. 3 (παρ. α) τοῦ ἄρθρου 1, οἰνοποιοῦνται ἰδιαιτέρως. Εἰς κωχωρισμένην οἰνοποίησιν ὑπόκεινται ὡσαύτως τὰ ἀπορρίμματα τῶν συσκευαστηρίων ἐπιτραπέζιων σταφυλῶν, ὡς καὶ σταφυλαὶ Κορινθιακῆς καὶ Σουλτανίνας, ἀκατάλληλοι πρὸς σταφιδοποίησιν καὶ μὴ πληροῦσαι τὰς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ποιοτικὰς προδιαγραφὰς.

γ) Οἱ οἶνοι τῶν δύο προηγουμένων περιπτώσεων διατίθενται, τῇ ἐποτειᾷ τοῦ Γ.Χ.Κ., πρὸς οἰνοπνευματοποίησιν ἢ ἔξοποίησιν, ἢ, κατὰ περιπτώσιν, πρὸς παραγωγήν ἀποστάγματος στεμφύλων ἢ ἀποστάγματος οἰνολάσπης. Πλὴν τῶν προερχομένων ἐξ οἰνολάσπης ρητινιτῶν οἴνων, οἱ ὁποῖοι διατίθενται ἀπακλειστικῶς εἰς τὰ νεφτοποιεῖα πρὸς ἀπόσταξιν.

δ) Διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Γεωργίας καὶ Ἐμπορίου, δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζονται τὰ ἐλάχιστα ποσοστὰ ἐπὶ τῆς παραγωγῆς τῆς περιπτώσεως α' τοῦ παρόντος, ἀναλόγως τῶν παραγομένων προϊόντων, ὡς καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια ἀφορῶσα εἰς τοὺς οἴνους τῶν περιπτώσεων α' καὶ β' τοῦ παρόντος».

3. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 243/1969 καταργεῖται.

*Ἄρθρον 6.

Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 243/1969, ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«Ὁ. Ἡ ἐποπτεία καὶ ὁ ἐλεγχος τῆς τηρήσεως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου, ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἢ τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, συμφώνως πρὸς τὰς κειμέναις διατάξεις».

*Ἄρθρον 7.

Εἰς τὴν παράγραφον 6 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 243/1969, προστίθενται περιπτώσεις δ' καὶ ε', ὡς κάτωθι:

«δ) Τὰ πάσης κατηγορίας οἰνοποιεῖα υποχρεοῦνται εἰς τὴν διατήρησιν οἰνολογικοῦ ἐργαστηρίου, ἐξωπλισμένου διὰ συσκευῶν καὶ ὀργάνων, ἅτινα ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν οἰνολογικῶν ἐργαστηρίων, περὶ ὧν ἡ παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος.

Διὰ τὰ ἤδη λειτουργοῦντα οἰνοποιεῖα παρέχεται προθεσμία δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διὰ τὴν προσαρμογὴν πρὸς τὰ ἀνωτέρω.

ε) Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ χορήγησις ἀδείας ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας οἰνολογικοῦ ἐργαστηρίου, ὡς καὶ ἡ χρῆσις χορηγηθείσης ἀδείας, εἰς τοὺς ἔχοντας ἀδειαν ἀσκήσεως ἐπαγγελλομένου οἰνολόγου καὶ ἐργαζομένου εἰς τὸ Δημόσιον, εἰς συνεταιριστικὰς ὁργανώσεις, εἰς ὁργανισμοὺς Δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου, εἰς οἰνοποιεῖα, ὡς καὶ εἰς τοὺς ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνταξιούχους ἀπολυθέντας λόγῳ ὀρίου ἡλικίας ἢ ἀπολυθέντας ἐκ τῆς ὑπηρεσίας δημοσίου πολιτικοῦ ὑπαλλήλου λόγῳ συμπλήρωσεως τριακονταπενταετοῦς πραγματικῆς καὶ συσταξίμου δημοσίας ὑπηρεσίας».

*Ἄρθρον 8.

Τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Ν.Δ. 243/1969, ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«Ἄρθρον 12.

Τιμωροῦνται μὲ τὰς ποινὰς τοῦ ἄρθρου 458 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1, 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος».

*Ἄρθρον 9.

Τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Ν.Δ. 243/1969, ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«Ἄρθρον 13.

Τιμωροῦνται μὲ τὰς ποινὰς τοῦ ἄρθρου 458 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος:

α) Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 5, 6, 7 καὶ 9 παρ. 5, 6, 7 καὶ 8 τοῦ παρόντος.

β) Οἱ παρανόμως ἀσκούντες τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Οἰνολόγου. Παράνομος ἀσκῆσις θεωρεῖται καὶ ἡ καθ' οἰονδήποτε τρόπον παραχώρησις τῆς χρήσεως τῆς ἀδείας τοῦ οἰνολόγου, ὡς διὰ μισθώσεως ἢ ἄλλως. Μὲ τὰς αὐτὰς ποινὰς τιμωρεῖται καὶ ὁ πρὸς ὃν ἡ παραχώρησις αὕτη μὴ οἰνολόγος.

γ) Ἐπιτρέπεται ἡ ἐπὶ ἐταιρική σχέσει, οἰασθῆποτε νομικῆς μορφῆς, χορήγησις ἀδείας ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας οἰνολογικοῦ ἐργαστηρίου, ἐφ' ὅσον πληροῦνται αἱ διὰ τοῦ παρόντος νόμου καθοριζόμεναι διατάξεις καὶ τὸ ἐργαστήριον λειτουργεῖ παρουσίᾳ, ἐπιβλέψει, ἐργασίᾳ καὶ εὐθύνη τοῦ κεκτημένου ἀδείαν οἰνολόγου. Ἀπαγορεύεται ἡ διὰ τῆς αὐτῆς ἀδείας οἰνολόγου ἰδρυσις καὶ λειτουργία, καθ' οἰονδήποτε τρόπον, πλειόνων τοῦ ἐνὸς οἰνολογικῶν ἐργαστηρίων ἢ πλειόνων ὑποκαταστημάτων τῆς αὐτῆς ἐταιρείας».

*Ἄρθρον 10.

Τὸ ἄρθρον 14 τοῦ Ν.Δ. 243/1969, ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«Ἄρθρον 14.

Μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν καὶ χρηματικὴν ποινὴν τιμωροῦνται:

α) Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 παρ. 2 τοῦ παρόντος.

β) Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 παρ. 5 τοῦ παρόντος».

*Ἄρθρον 11.

Τὸ ἄρθρον 15 τοῦ Ν.Δ. 243/1969, ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«Ἄρθρον 15.

Ἡ δίωξις τῶν παραβάσεων τῶν ἄρθρων 1 παρ. 3, 4, 5 καὶ 6 παρ. 2 τοῦ παρόντος, χωρεῖ θάται πρωτοκόλλου παραβάσεως συντασσομένου ὑπὸ ἀρμοδίων ὀργάνων ἐλέγχου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἢ τοῦ Γ.Χ.Κ. Διὰ Π.Δ., ἐκδιδόμενον προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν, καθορίζεται ἡ διαδικασία διώξεως τῶν ἀνωτέρω, ἡ διαδικασία ἐπὶ κατασχευμένων εἰδῶν, ὡς καὶ τὰ ὑποκείμενα εἰς κατάσχισιν εἶδη».

*Ἄρθρον 12.

Τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Ν.Δ. 243/1969, ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«Ἄρθρον 16.

1. Ὁ κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 4, 5 καὶ 6 παρ. 2, τοῦ παρόντος, παραγόμενος, κατεχόμενος, μεταφερόμενος, ἐξαγόμενος ἢ διατιθέμενος εἰς τὴν κατανάλωσιν οἶνος ἢ γλεῦκος δημεύεται.

2. Ἡ δήμευσις διατάσσεται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Δικαστηρίου, ἀνεξαρτήτως τῆς συμμετοχῆς εἰς τὸ ἀδίκημα τοῦ ἔχοντος οἰονδήποτε δικαίωμα ἐπὶ τοῦ πράγματος.

3. Ὁ δημευθεὶς οἶνος ἢ γλεῦκος ἢ τὸ ἐκ τῆς ἀποστάξεως τοῦ οἴνου ἀποληφθὲν οἰνόπνευμα ἢ ἀπόσταγμα ἐκποιεῖται

κατά τὰς ἰσχύουσας διατάξεις, τὸ δὲ προϊόν τῆς ἐκποίησεως κατατίθεται εἰς τὸ ΚΤΡΚ καὶ Δασῶν, μετὰ προηγούμενον συμφέρισμόν τῶν εἰς τὸ Δημόσιον ὀφειλομένων εἰσχωρητικῶν δατμῶν, φόρων κλπ.»

***Ἄρθρον 13.**

Τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Ν.Δ. 243/1969, ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«Ἄρθρον 17.

Διὰ τὰς παραβάσεις τῶν διατάξεων τῶν ἁρθρῶν 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος διατάσσεται πρὸς τούτοις ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου καὶ ἢ καταστροφή τῶν ἐτικετῶν καὶ τῶν περιβλημάτων. Ἐπίσης τὸ Δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ καὶ τὴν δήμευσιν τῶν δοχείων καὶ φιαλῶν, ὡς καὶ τὴν, δαπάναις τοῦ καταδικασθέντος, ἐφ' ἅπαξ δημοσιεύσιν διὰ μιᾶς ἐφημερίδος ὁλοκλήρου τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ περιλήψεως ταύτης».

***Ἄρθρον 14.**

1. Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἁρθροῦ 15 τοῦ Νόμου 396/1976 «περὶ οἰνολογικῶν κατεργασιῶν καὶ ἐμπορίας τῶν οἴνων», προστίθεται ἐδάφιον γ', ὡς ἑξῆς:

«γ. Οἱ ἐμφιαλωταὶ οἴνων, ὧν ἡ ἐμφιάλωσις ἐγένετο κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθροῦ 12 τοῦ παρόντος νόμου, ὡς καὶ οἱ παρασκευάζοντες καὶ πωλοῦντες ἀεριούχους οἴνους ὡς φυσικοῦς ἀφρώδεις καὶ ἡμιαεριούχους οἴνους ὡς ἡμιαφρώδεις».

2. Τὸ ἐδάφιον γ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθροῦ 14 τοῦ Νόμου 396/1976, καταργεῖται.

***Ἄρθρον 15.**

Οἶνοι παρασκευασθέντες δι' ἀναμίξεως μετ' οἰνοπνεύματος, διατίθενται, ἔστω καὶ ἐὰν δὲν πληροῦν τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 396/1976 «περὶ οἰνολογικῶν κατεργασιῶν καὶ

ἐμπορίας τῶν οἴνων» εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν φύσιν τοῦ προστεθέντος οἰνοπνεύματος, εἰς τὸν ἐλάχιστον καὶ μέγιστον ἀλκοολικὸν τίτλον τοῦ ἐτόιμου πρὸς ἐμπορίαν προϊόντος, εἰς τὸν ἐλάχιστον φυσικὸν κτηθέντα καὶ δυναμικὸν ἀλκοολικὸν τίτλον, εἰς τὴν ἐμπεριεχομένην αἰθυλικὴν ἀλκοόλην ἐκ ζυμώσεως σταχυῶν σταφυλῶν καὶ εἰς τὴν ἀναλογίαν τοῦ προστεθέντος οἰνοπνεύματος, ἐφ' ὅσον διὰ τοῦ πρωτοκόλλου ἀναμίξεως διαπιστοῦται ὅτι οὗτοι παρήχθησαν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ἀνωτέρω νόμου.

***Ἄρθρον 16.**

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως ὀρίζεται ἐν αὐτῷ.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Αὐγούστου 1976

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΠΑΝΑΓ. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ

ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΑΣ

ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

ΙΠΠΟΚΡ. ΙΟΥΡΔΑΝΟΓΛΟΥ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ΕΜΠΟΡΙΟΥ

ΚΩΝΣΤ. ΚΟΝΟΦΑΓΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Αὐγούστου 1976

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ